

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa **D. M.**, narodeného X., bývajúceho v Z., proti odporcovi **S. M.**, bývajúcemu v T., **o výživné**, vedenej na Okresnom súde Čadca pod sp. zn. 12P 170/1993 a na Krajskom súde v Žiline pod sp. zn. 10NcC 21/2010, v konaní o vylúčenie sudcov Krajského súdu v Žiline z prejednávania a rozhodovania vecí, takto

r o z h o d o l :

Sudcovia Krajského súdu v Žiline Mgr. K. H., JUDr. E. M. a JUDr. F. P. **nie sú vylúčení** z prejednávania a rozhodovania vecí vedenej na tomto súde pod sp. zn. 10NcC 21/2010 (veci Okresného súdu Čadca sp. zn. 12P 170/1993).

O d ô v o d n e n i e

Odporca (otec t.č. už plnoletého D. M.) písomným podaním doručeným Okresnému súde Čadca 15. januára 2010 namietal zaujatosť sudkyne tohto súdu Mgr. A. K. a zároveň vzniesol aj námietku zaujatosti všetkých sudcov Krajského súdu v Žiline. Tvrdil, že sudkyňa Mgr. A. K. ignoruje jeho návrhy vo veci a vôbec sa nezaobrá tým, že mu nie je umožňovaný akýkoľvek kontakt s dieťaťom. Uviedol, že syn M. J., Ing. A. J. a synovec Ing. F. J. vyštudovali Vysokú školu dopravnú v Žiline; že Ing. J. sa prepracoval na post šéfa sociálneho odboru Krajského úradu v Žiline a pred nejakým časom bol zbavený svojho postu, ale známosti a vplyvných kontaktov naďalej ho nemôže nikto zbaviť; že Ing. A. J. bol politickým funkcionárom, predsedom OV SZM a aj z tejto doby - okrem známosti z vysokej školy - má vplyvné známosti v okrese a kraji. Mal tiež za to, že aj konaním Krajského súdu v Žiline sa vec preťahuje. Z týchto dôvodov žiadal, aby vec bola „delegovaná“ inému súde.

Sudcovia Krajského súdu v Žiline, ktorí majú rozhodnúť o námietke zaujatosti, ktorú odporca vzniesol proti sudkyňi Okresného súdu Čadca, t. j. Mgr. K. H., JUDr. E. M. a JUDr.

F. P. uviedli, že účastníkov konania nepoznajú a nemajú ani žiadny vzťah k prejednávanej veci.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd nadriadený Krajskému súdu v Žiline (§ 16 ods. 1 O.s.p.) skúmal existenciu dôvodov, ktoré zakladajú vylúčenie sudcu z prejednávania a rozhodovania veci iba vo vzťahu k uvedeným sudcom Krajského súdu v Žiline, ktorí majú vo veci rozhodnúť podľa rozvrhu práce tohto krajského súdu. Posudzoval opodstatnenosť tvrdenej možnosti vzniku pochybnosti o nezáujatosti týchto sudcov krajského súdu z aspektu existencie dôvodov, pre ktoré je sudca vylúčený z prejednávania a rozhodovania veci. Vychádzal pritom z ustanovenia § 14 ods. 1 O.s.p., v zmysle ktorého sudcovia sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania veci, ak so zreteľom na ich pomer k veci, k účastníkom alebo k ich zástupcom možno mať pochybnosti o ich nezáujatosti. Účelom citovaného ustanovenia je prispieť k nestrannému prejednaní veci, k nezáujatému prístupu k účastníkom alebo k ich zástupcom a tiež predísť možnosti neobjektívneho rozhodovania. Cieľu sledovanému uvedeným ustanovením zodpovedá aj právna úprava skutočnosti, ktorá je z hľadiska vylúčenia sudcu považovaná za právne relevantnú. Je ňou existencia určitého právne významného vzťahu sudcu a to :

1. k veci, v rámci ktorého by mal sudca svoj konkrétny záujem na určitom spôsobe skončenia konania a rozhodnutia o veci, alebo
2. k účastníkom konania, ktorý by bol založený na príbuzenskom alebo rýdzo osobnom (pozitívnom alebo negatívnom) pomere k ním, alebo
3. k zástupcom účastníkov konania, ktorý by bol založený na pomere vykazujúcom znaky vzťahu uvedeného pod bodom 2.

Citované zákonné ustanovenie predpokladá taký vzťah vlastného záujmu sudcu na prejednávanej veci alebo taký jeho osobný vzťah k účastníkom konania, prípadne k ich zástupcom, ktorý by pri všetkej mozgnej snahe o správnosť rozhodnutia ovplyvnil jeho objektívny pohľad na vec a v konečnom dôsledku by mohol viesť k vydaniu nezákonného rozhodnutia.

Vo všeobecnosti dôvodom vylúčenia sudcu z prejednávania a rozhodovania veci nemôže byť bez ďalšieho nespokojnosť účastníka konania s postupom súdu, resp. sudcu v prebiehajúcom alebo inom súdnom konaní alebo jeho nesúhlas s rozhodnutím sudcu a jeho

postupom. Základom pre vylúčenie sudcu môžu byť len objektívne existujúce zákonné dôvody (porovnaj § 14 ods. 1 O. s. p.), nie však to, že postup súdu sa z hľadiska vecného (čo do správnosti alebo zákonnosti) alebo časového (čo do dĺžky konania a čo do vzniku prípadných priet'ahov) nezhoduje so subjektívnymi predstavami a názormi účastníka na vecnú správnosť, zákonnosť alebo spravodlivosť prijímania a obsahu súdnych rozhodnutí. Na dosiahnutie nápravy takýchto nedostatkov - tvrdených priet'ahov v konaní - sú určené iné prostriedky (najmä podanie s'ťažnosti), nie však námietka zaujatosti, ktorej účel je zásadne odlišný.

Podľa § 14 ods. 3 O. s. p. dôvodom na vylúčenie sudcu nie sú okolnosti, ktoré spočívajú v postupe sudcu v konaní o prejednávanej veci alebo v jeho rozhodovaní v iných veciach. Z ustanovenia § 15a ods. 5 O. s. p. pritom vyplýva, že na námietku spočívajúcu v takýchto okolnostiach (t.j. okolnostiach týkajúcich sa postupu súdu v prejednávanej alebo inej veci) sa neprihliada. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto, riadiac sa uvedenými ustanoveniami, neprihliadal na tú časť námietky zaujatosti, v ktorej odporca s poukazom na dĺžku konania namietal priet'ahy v konaní.

Najvyšší súd Slovenskej republiky považuje za potrebné osobitne zvýrazniť, že rozhodnutie o vylúčení sudcu podľa § 14 ods. 1 O. s. p. predstavuje výnimku z významnej ústavnej zásady, že nikoho nemožno odňať jeho zákonnému sudcovi (čl. 48 ods. 1 prvá veta Ústavy Slovenskej republiky). Vylúčiť sudcu z prejednávania a rozhodovania pridelenej veci možno preto len celkom výnimočne a to zo skutočne závažných dôvodov, ktoré sudcovi zjavne bránia rozhodnúť v súlade so zákonom, objektívne, nezaujato a spravodlivo. O taký prípad, kedy by bolo potrebné sudcu, resp. sudcov vylúčiť, však v tejto právnej veci nejde.

Pre vylúčenie sudcu, resp. sudcov z prejednávania a rozhodovania veci, ako už Najvyšší súd Slovenskej republiky zdôraznil vo svojom uznesení z 9. marca 2009 sp. zn.5 Nc 4/2009, nie je postačujúca samotná domnienka účastníka o možnej neobjektívnosti sudcov. Predkladané podozrievanie a tvrdenie o možnom vplyve uvedených príbuzných Márie Jurčárovej vyjadruje iba subjektívny názor odporcu. Z obsahu spisu vrátane vyjadrení vo výroku uvedených sudcov Krajského súdu v Žiline nemožno vyvodiť žiadne objektívne existujúce zákonné dôvody pre vylúčenie týchto sudcov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto rozhodol tak, že sudcovia Krajského súdu v Žiline Mgr. K. H., JUDr. E. M. a JUDr. F. P. nie sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania vecí vedenej na tomto súde pod sp. zn. 10NcC 21/2010 (veci Okresného súdu Čadca sp. zn. 12P 170/1993).

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 10. augusta 2010

JUDr. Daniela Š v e c o v á, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :
Hrčková Marta